lis qui tibi commiſsit dictam, aut aliam ſimi lem auctoritatem, vel alius qui ei ſucceſsit ꝙ non poſsit tibi tollere poteſtatem dictam. Ab ſit. qm̃ ex literis principis, nõ debemus intel ligere per ipſas velle inferre alicui præiudi cium, vel tollere ius, niſi exprimat clare & ex preſſe. c. 2. de filiis presbyterorum in. 6. & Silu. verbo. priuilegium. §. 3. & Panor. ca. Cum ad hæc. de Cleri. non reſiden. quia in du bio non præſumere debemus de principe ꝙ vellit aliquid concedere cũ graui alterius diſ pendio. Et quia eſt graue diſpendium, quod obſeruantiæ regulari infertur, dum ſubditus habeat velle & nolle, cõtra volũtatem ſui præ lati: & quia Papa de hac leſione & diſpendio nullam mentionem fecit, ideo poteſt prouin- cialis tollere illam licentiam datã, & hoc pro batur quia Iulius. 2. anno 1510. cõceſsit ma giſtro Ordinis prædicatorum Caietano & ſuc ceſſoribus eius, vt quando aliqua ambiguitas emerſerit circa priuilegia Apoſtolica conceſſa vel concedenda dicto Ordini, ꝙ tũc generalis auctoritate apoſtolica poſsit declarare quo ad ſerenitatem cõſcientiarum, quę ei ſubditæ fu erint. Et poſtea Paulus. 3. ann. 1542. con- ceſsit prouinciali prouinciæ de Mexico eiuſ

dem